

[Brorsen.]

holde de to Ting adskilt. Jeg ved ikke, hvad den ærede socialdemokratiske Ordfører vilde sige, om vi, hver Gang der kom en Sociallov til Behandling, vilde indflette nogle Paragraffer, der drejede sig om Støtte til Landbruget. Det tror jeg ikke, han vilde synes om. Derfor synes jeg, den Betragtning, jeg har gjort gældende her, at man skal bestræbe sig for at holde Landbolovgivning for sig og Sociallovgivning for sig, er rigtig.

I Anledning af de Udtalelser, der blev fremsat af den højtærede Landbrugsminister, der kom ind paa Valget og Valgets Resultat og mente, det havde bidraget til, at Venstres mentale Tilstand var en noget anden nu end tidligere, skal jeg sige: Ja, jeg maa naturligvis indrømme, at den højtærede Minister tilhører et Parti, der sejrede ved Valget, men den højtærede Minister maa ikke tro, at det medfører, at vi underkaster os. Vi vil selvfølgelig tage sagligt paa de enkelte Lovforslag, og det er ogsaa rent sagligt, jeg har talt om det Forslag, vi har til Behandling her. Vi vil ikke være med til at stemme for en Lov, naar det mere og mere faar Karakteren af at være en Skueret i Stedet for en virkelig Hjælpeforanstaltning.

Ministeren har Ret i, at der var langt lavere Kødpriser, da man begyndte med denne Lovgivning for ca. 3 Aar siden. Men de daværende Priser var ogsaa nede i det fuldkomne katastrofale. Saa er det, jeg siger, at selv om Priserne er steget for en bestemt Vare op til 35 Øre pr. kg, saa ligger det dog 20 Øre under Prisen i 1914. Alle ved, at Landbruget har faaet meget større Udgifter end dengang, og saa er der jo ingen Grund til at holde op med denne Lovgivning eller gøre den ringere, fordi man kan paavise, at der er sket dog nogen Stigning i de Aar, vi har haft denne Lovgivning vedrørende Kødet.

Jeg vover ikke at fortsætte, ellers havde jeg endnu et Par Bemærkninger at gøre til den højtærede Landbrugsminister, men maaske jeg kan tage en kort Bemærkning senere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Thomsen: I Stedet for at føre et sagligt Forsvar angaaende det, det her drejer sig om, saa fortæller det ærede Medlem Hr. Brorsen, at jeg har iværksat en løgnagtig Kampagne imod ham, og siger

bl. a., at jeg har været med at betegne det ærede Medlem som Storopkøber. Jeg sagde straks nede fra Salen: Det har jeg aldrig sagt, og jeg vil gentage det her: Det er Usandhed, det har jeg aldrig sagt, for jeg ved selvfølgelig saa udmærket godt, at det har det ærede Medlem aldrig været. Min Bebrejdelse mod det ærede Medlem gik ud paa, at det ærede Medlem maatte vide Besked om, at der var Tale om en Favorisering i Fjor, fordi han selv var en af de favoriserede. Det ærede Medlem siger, at det er et saa ringe Antal Kreaturer, der har været Tale om. Ja vel, men det var alle de Kreaturer, fedede, som det ærede Medlem personlig havde til Eksport, og saa siger jeg: Det ser noget underligt ud, samtidig med at de gamle Eksportører ikke kan faa Lov at eksportere et eneste Dyr til dette vort bedste Marked, Belgien.

Angaaende Fortjenesterne nævnte det ærede Medlem Priser fra 186 Kr. til 250 Kr. Det skal indrømmes, at det er en daarlig Pris; men Sandheden er alligevel den, at disse Priser omtrent er det dobbelte af, hvad der blev betalt for tilsvarende Kreaturer paa andre Markeder, og det er for mig det afgørende i Forholdet her. Og i hvert Fald forekommer det mig, at det ærede Medlems Bemærkninger ikke paa noget Punkt har afsvækket de Bebrejdelser, som jeg har rettet mod ham angaaende Favorisering og angaaende det Kendskab, det ærede Medlem maatte have til de urimelig store Fortjenester, der var i Aarene 1932—33.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Med Hensyn til det sidste Punkt nægter jeg for mit eget personlige Vedkommende, at der har været Fortjenester — det ærede Medlem siger oven i Købet urimelig store Fortjenester. Det ærede Medlem er jo selv Landmand og har faaet de Tal, jeg nævnte: 185 Kr. for de Dyr, der er Tale om, som vejede 1 100 Pund og var af fineste Kvalitet — det var der Tale om i 1932; og i 1933 var det 240—250 Kr., men da havde vi faaet Kronesækning, hvad der naturligvis spiller en meget betydelig Rolle. Vil det ærede Medlem saa fremdeles fastholde, at det var en stor Pris, vi fik for disse Dyr? Naar jeg samtidig kan dokumentere — jeg har det paa nærmeste Haand fra Folk, som har været med netop i denne Belgien-Eksport . . . ja, jeg kan jo holde op, saa længe Sekretæren taler til det ærede Medlem . . . naar Forholdet er det, at der bl. a. paa Belgien-Eksporten blev tabt Formuer,